

Οι μάγοι, οι σοφοί της ανατολής οδηγούν στη Βηθλεέμ

[Ορθοδοξία](#) / [Πνευματική Ζωή](#)

[Γερόντισσα Παρακλήτη, Δρ. Θεολογίας, Ιερά Σκήτη Αγίας Μαρίας Μαγδαληνής Λητής](#)

Για μία ακόμα μια φορά μας δίνεται η ευκαιρία να αφιερώσουμε λίγο χρόνο για να μελετήσουμε τη Γέννηση του Χριστού στη ζωή μας καθώς πλησιάζουμε προς την μεγάλη δεσποτική εορτή των Χριστουγέννων. Μας δίνεται η ευκαιρία να κοιτάξουμε πώς ζούμε την προσωπική έλευση του Χριστού, στα σπίτια μας, στα μοναστήρια μας και όπου αλλού βρισκόμαστε αλλά προπαντός στην ψυχή μας!

Είναι πάρα πολλά θέματα που μπορεί κανείς να σχολιάσει και να μελετήσει σχετικά με την σάρκωση του Χριστού. Για παράδειγμα αν κοιτάζαμε προσεκτικά την εικόνα της Γεννήσεως θα βλέπαμε αρκετά πρόσωπα και αρκετές στάσεις. Και όπως ένα παιδί θα το καλούσαμε να λάβει μέρος στην εικόνα, να μιμηθεί ένα πρόσωπο για να το βοηθήσουμε να ζήσει την προσωπική του γέννηση, έτσι μπορούμε να κάνουμε και εμείς.

Στη Σκήτη μας αποφασίσαμε να μιμηθούμε φέτος τους μάγους, τους σοφούς της

Ανατολής.

Στις 15 Νοεμβρίου ξεκινήσαμε τη Σαρακοστή. Στο μικρό και βαθιά πνευματικό βιβλίο του πατρός Lev Gillet (*Εγεννήθη ο Χριστός*) ο συγγραφέας μας καλεί να λέμε μία όμορφη ευχή ως προετοιμασία: «Έρχου Κύριε Ιησού!». Λέγοντας την ευχή αυτή, και κοιτώντας ταυτόχρονα τους μάγους στην εικόνα, σκεφτόμαστε τι ταξίδι έκαναν για να συναντήσουν το θείο βρέφος, να Τον προσκυνήσουν και να Του προσφέρουν τα δώρα.

Η απόφαση του ταξιδιού ήταν προσωπική για τον καθένα αλλά και κοινή συγχρόνως. Ξεκίνησε από την γνώση και ενισχύθηκε με το θάρρος από τη βιωματική πίστη ότι υπάρχει ένα μήνυμα προσωπικό πίσω από αυτό το θαυμαστό γεγονός με το θαυμαστό αστέρι. Δεν έμειναν στην παρατήρηση γιατί η πίστη τους ωθούσε στην αναζήτηση.

Τις μέρες αυτές που διανύουμε ας μελετήσουμε όσο μπορούμε, ας γίνει η νηστεία σαν το προζύμι για όλη την ερχόμενη περίοδο μέχρι την ημέρα των Χριστουγέννων ώστε να είναι το πρόσφορό μας ζυμωμένο με προσωπικά και πνευματικά βιώματα μαζί με το αλεύρι μας. Η γνώση θα μας φέρει κοντά στην αυτογνωσία και αυτή με τη σειρά της στη Θεογνωσία. Αυτή η συνάντηση θα μας δώσει ένα φρόνημα και έναν τρόπο ζωής με τον οποίο θα αποκτήσουμε μία βιωματική πίστη και θα καταλάβουμε την προσωπική επιστολή από τη Γέννηση του Χριστού για τη ζωή μας. Το μήνυμα της σωτηρίας από την Σάρκωση δεν είναι μήνυμα που προσφέρεται από τον Θεό αν δεν αποφασίσουμε με την ίδια σοφία των σοφών της Ανατολής να φύγουμε από τον δικό μας τόπο και να μεταβούμε στον τόπο του Θείου Βρέφους. Οι μάγοι, μετά την μελέτη και την γνώση, αφού κάτι άγγιξε τον προσωπικό τους εσωτερικό κόσμο, δεν μπόρεσαν να μείνουν σε κατάσταση αδιαφορίας μετά από την αποκάλυψη που έζησαν. Συζητώντας μεταξύ τους τι συμβαίνει με το αστέρι, πήρε ο ένας από τον άλλο το θάρρος και αποφάσισαν μαζί να κάνουν αυτό το ταξίδι.

Στα σπίτια μας, και όπου ζει ο καθένας από μας, ας αναρωτηθεί τί είδους γνώση τον αγγίζει; Πόσο αποφασιστική πίστη βιώνει; Τί θάρρος δίνει στον άλλο, στο διπλανό του; Το ταξίδι για το οποίο μιλάμε χρειάζεται ενότητα, φρόνημα, θέληση, και καρδιά ή με άλλα λόγια μία καρδιά και ένα πνεύμα όπου η γνήσια και βιωματική αληθινή πίστη καλεί το Άγιο Πνεύμα που ενώνει. Τί αξία έχει η γνώση και η πίστη χωρίς ενότητα και χωρίς κοινές αποφάσεις; Πώς μπορεί να ζει μία οικογένεια χωρίς κοινές αποφάσεις; Μήπως δεν είναι οικογένεια;

Ιδιαίτερα στις μέρες μας ζούμε σε μία εποχή γεμάτη από διχασμούς. Πώς θα ταξιδέψουμε όλοι μαζί προς τη Βηθλεέμ για να δώσουμε τα δώρα; Καταρχάς δεν γνωρίζουμε εάν οι διχασμοί επιτρέψουν σε εμάς την αποκάλυψη του αστεριού!

Τί έχουμε από αυτά τα τρία στοιχεία; «Έρχου Κύριε Ιησού» να μας δώσεις γνώση, πίστη βιωματική και θάρρος. Για να δούμε όλοι μαζί το αστέρι και για να γίνει ο καθένας ένα αστέρι για τον άλλο, ένα αληθινό αστέρι που να οδηγεί τον αδελφό του, τον πλησίον του στη φάτνη της Βηθλεέμ. Για να δώσει ο ένας παρηγοριά στη μοναξιά του άλλου, ότι γεννήθηκε σήμερα ο Σωτήρας και δεν είμαστε μόνοι με τίποτα, ο Σωτήρας ο οποίος αγκαλιάζει και σώζει, ζεσταίνει και φιλοξενεί κάθε ξένο, κάθε θλιμμένο, και κάθε ταλαιπωρημένο. Για να δείξει ο ένας στον άλλο με την αγάπη του το φως της φάτνης, για να πάρουμε όλοι μία δύναμη, και μια ζεστή συν-τροφιά από το θείο βρέφος. Για να μάθει να αγρυπνεί ο ένας για τον άλλο για το πρόβλημά του, για να μην είμαστε τυφλοί μεταξύ μας, σαν να μην βλέπουμε τον πόνο του άλλου ή να μην ακούμε από τι υποφέρει. Για να δείξει ο ένας στον άλλο μία κατανόηση και απλή τρυφερή ανθρώπινη αποδοχή, αφού είμαστε όλοι στο ίδιο

ταξίδι της ζωής. Είμαστε όλοι προσωρινοί εδώ και ας μην το ξεχνάμε!

Όποιος ταξιδεύει μόνος του στην μοναξιά και στη θλίψη που είναι δυο χαρακτηριστικά αυτής της εποχής, να πει, έχω έναν πατέρα, έναν αδελφό, έναν άνθρωπο που θα πάω μαζί του να προσκυνήσω το θείο βρέφος. Ίσως έτσι μας αξιώσει ο Θεός να φτάσουμε στη φάτνη και να βιώσουμε την εικόνα της Γεννήσεως όχι με θεολογικά μαθήματα θεωρητικά αλλά μέσα από το βίωμα της Εκκλησίας.

Από το ταξίδι των σοφών της Ανατολής θα έπρεπε ίσως να σταθούμε και σε ένα άλλο σοφό πνεύμα που είναι το ίδιο με των ασκητών της Ανατολής. Το πνεύμα της αυτάρκειας και της συγκεκριμένης αποστολής. Οι μάγοι, αφιέρωσαν χρόνο στην

προετοιμασία να συναντήσουν τον Χριστό, όπως λέει ο ιερός Χρυσόστομος, και το ταξίδι τους διήρκεσε περίπου δύομιση χρόνια. Μία αίσθηση αποστολής και νοήματος γέμισε και δυνάμωσε τις καρδιές τους για όλο το ταξίδι. Μία αποστολή, ένα έργο, πετυχαίνει αρκεί να γίνεται με πνεύμα αγάπης, αληθινής πίστης και αδελφικής γνήσιας υποστήριξης. Τι είναι αυτό που μας διασκορπίζει και μας διαιρεί; Είναι το κενό που υπάρχει και δεν ξέρουμε πώς θα γεμίσει; Μήπως έχουμε χάσει τον αληθινό προσανατολισμό στην αναζήτηση νοήματος της ύπαρξής μας; Μήπως τα πάντα να ανάγουμε στις ποικίλες ανάγκες επιβίωσης; Στο ταξίδι της σαρακοστής των Χριστουγέννων πού έχουμε στρέψει την καρδιά και τον νου μας; Μας γεμίζει και μας καθοδηγεί η αναζήτηση του θείου βρέφος ή θέτουμε άλλα προτάγματα συνειδητά και ασυνείδητα; Είμαστε σε θέση να πλένουμε τα πιάτα στη κουζίνα και να λέμε την ευχή «έρχου κύριε Ιησού» στο σπίτι μας, στις σχέσεις μας, στις συζητήσεις μας; Πού είναι η αξία; Στο πλύσιμο των πιάτων ή στο κάλεσμα του Χριστού; Τα πάντα εξαρτώνται από το νόημα και τον σκοπό που έχω στη ζωή μου και για τη ζωή μου.

Οι μάγοι μαζί ξεκίνησαν το ταξίδι τους, μαζί έφτασαν, και μαζί προσκύνησαν, και πρόσφεραν αυτό που είχαν. Εξαιτίας του αστεριού, της γνώσης τους και της πίστης είχαν καταλάβει πού θα πάνε και Ποιον θα προσκυνήσουν. Προσκύνησαν το πρόσωπο του Χριστού όχι μία ιδέα ή μία προσωρινή και συναισθηματική προσκύνηση! Ήταν μία κίνηση της καρδιάς τους! Αυτή η καρδιά είχε μία στάση προς το πρόσωπο του Χριστού, η προσκύνηση είναι μία ομολογία ότι, ναι σε πιστεύω και σε ακολουθώ, θα αγαπήσω αυτό που αγαπάς και θα σκέφτομαι αυτό που σκέφτεσαι! Η προσκύνηση είναι μία δέσμευση σε μία προσωπική σχέση με Τον Σωτήρα! Η καρδιά τους είχε ελεύθερο χώρο για να χωρέσει όσο γίνεται την χάρη από τη προσκύνηση. Μετά τη προσκύνηση γέμισαν με το αληθινό φως του αστεριού. Είχαν δει το φως, και τους οδήγησε το φως! Μετά την προσκύνηση και τη κλίση της καρδιάς τους ήρθε το φως μέσα τους και έγιναν φωτισμένα σοφά αστέρια για μας!

Από τη Σκήτη της αγίας Μαρίας Μαγδαληνής, ευχόμαστε σε όλους καλό υπόλοιπο αγώνα στο ταξίδι μας προς τη Βηθλεέμ με ενότητα, γνώση, πίστη βιωματική και κοινό θάρρος, ώστε μετά την προσκύνηση μας στο θείο βρέφος να φωτιστεί η καρδιά μας! Αμήν.

Καλά Χριστούγεννα!

***Οι εικονιζόμενες πυρογραφίες προέρχονται από το εργαστήριο της Ιεράς Σκήτης Αγίας Μαρίας Μαγδαληνής στην Λητή Λαγκαδά.**

MISSING_ARG_ACCESS_TOKEN